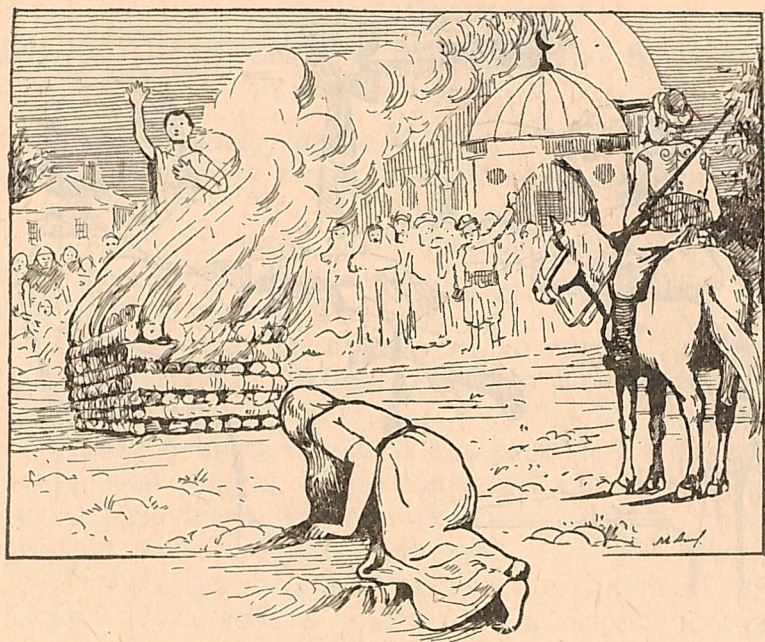

— Илице-сестрице! Не плачи за мене! Моитѣ мжки скоро ще се свѣршатъ. Но плачи за всички, що сж тука, че вашитѣ мжки дълго ще траятъ!...

Пламъцитѣ обгърнаха мжченика. На мѣстото на кладата скоро остана само пепелъ. Илица се изправи и викна: — Светецъ е оня, който за вѣрата си умира. Да паднемъ и да му се поклонимъ. Народътъ падна и се поклати предъ праха на свети Георгия Софийски.

Г. Червенковъ.

